

L'horror del Golfet

Es una cala de Calella. S'hi construeix una aberració arran d'aigua. Una bestiesa fenomenal emparada per l'alcalde de Palafrugell i del PSC, Juli Fernández. L'«avida dolars» no té ideologia. Palafrugell mai no ha tingut mar, tot i això sempre i des del turisme, ha estat un cap i casal depredador i sovint carronyer. Palafrugell és la Vila i un lloc més o menys estructurat, ara bé, la gallina o la bèstia dels ous d'or ha estat Calella, Llafranc i Tamariu. Des de la Vila sempre s'ha decidit l'ordre de les coses com especular o requalificar i també quin tipus de turisme mereixiem a les cales. D'allau i a callar. Repeteixo, Palafrugell no té mar ni tampoc una catedral o unes ruïnes ibèriques, romanes o fenícies, el turisme que xucla i distreu és de rebotida. La vida d'estiu li passa arran, no l'ha disfrutat mai. Segona línia entrebancada. Això no provoca ni enveja ni ràbia perquè allà hi ha el poder i el poder vol dir abusar i especular amb en el que tenen els altres i que no els pertany encara que la llei els empari. Calella, Llafranc i Tamariu l'hem patit. Són territoris de la nostra gent, de qui hi viu i de qui en té cura. No interessa, mai no hem existit. El cas del Golfet ens enfronta amb una antiga qüestió, qui mana pot fer el que vulgui amb el nostre territori. La llei, altra vegada. A més, s'aplica amb una antiga qüestió: embolics legals a l'hora d'assumir l'especulació. Qui és l'amo del xalet? Qui posa els diners? No s'explica. A l'alcalde de Palafrugell no l'importa la costa, poc que l'interessa allò que promou arran d'aigua. És socialista i defensa la misèria capitalista. Sembla un manefla dels antics, suposo que un dia estiuejarà al xalet del Golfet o rondarà a la vora de les Formigues en un velar i amb moltes dones de Palamós en bikini o top less. Aquestes dones sempre són sirenes de Palamós. Diable nou ric. La costa de Calella no s'ha de tocar ni per casualitat, no és un concepte ecològic o d'ínfules revolucionàries, és un territori en el qual hi ha de manar el sentit comú (Salvem el Golfet el defensem amb senderi). Saber administrar el bo que aporta el turisme sense fer concessions a milionaris que amb un cop de xec t'enlluernen. Què guanya Juli Fernández violentant la costa? Vol establir un precedent i un cop s'ha abaixat es pantalons fer més xalets? Si no cobra, què vol? La costa és patrimoni de la gent que hi viu i també dels de Palafrugell i dels forasters, tant se val que siguem pocs. Per què encara el 2016 no es respecta? Aneu a saber si d'aquí uns anys a Palafrugell faran un homenatge a l'alcalde –incentivat pel amos del xalet– i, clavarán una placa a Plaça Nova en honor a Juli Fernández.

Per què es continua construint a la boja i sense criteri? Recollir impostos, segur. A veure, després de tants anys d'haver munit Calella, Llafranc i Tamariu, Palafrugell és una Vila millor que als anys trenta? Paga la pena aturar-s'hi? Per què? El millor que hi ha és la torre de'n Mario? No hi ha guetos? És una població normal i corrent com moltes altres de l'Empordà i prou i s'ha acabat. Els diners dels impostos de Calella, Llafranc i Tamariu haurien de revertir en aquestes poblacions i no en fer «collonades» a Palafrugell. Comptes clars. Defensar la «dinamita» o l'enderroc d'una increïble misèria arquitectònica i moral és defensar el futur.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/01/09/lhorror-del-golfet/822747.html?utm_source=rss